

Βιωματική άσκηση- Μελέτη περίπτωσης

Δρ Ζωή Καραμπατζάκη

Στην άσκηση που ακολουθεί περιγράφεται η συμπεριφορά ενός νηπίου από τη νηπιαγωγό του. Αφού μελετήσουμε προσεκτικά το κείμενο θα προσπαθήσουμε να επεξεργαστούμε βιωματικά τι θα κάναμε εμείς στη θέση της και πώς θα δίναμε λύση στο πρόβλημα με βάση τη μέχρι τώρα θεωρητική μας κατάρτιση.

Από την πρώτη μέρα της παρουσίας του στην τάξη ο Γεράσιμος Κ., παρουσιάζει επιθετική συμπεριφορά στα παιδιά του τμήματος. Δεν συμμετέχει ποτέ σε καμία οργανωμένη δραστηριότητα. Κατά την διάρκεια δε οποιασδήποτε ψυχοκινητικής δραστηριότητας ή παιχνιδιού, γίνεται ακόμα πιο επιθετικός με τους συμμαθητές του.

Όλες οι προσπάθειες που έχω κάνει ως τώρα για εξατομικευμένη διδασκαλία, και ενώ τα υπόλοιπα παιδιά παίζουν ομαδικές σε γωνιές, δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα, αφού δεν κάθεται στην καρέκλα πάνω από τρία λεπτά, παρόλο που είμαι δίπλα του.

Δεν συγκεντρώνεται ποτέ και σε τίποτα, παρακολουθεί τι κάνουν οι άλλοι και ξαφνικά τρέχει με μανία να καταστρέψει οτιδήποτε έχουν κατασκευάσει. Κλωτσάει, χτυπάει και σπρώχνει εκσφενδονίζει πλαστικά και ξύλινα αντικείμενα στα παιδιά, που κι αυτά με τη σειρά τους εξαγριώνονται και κάνουν τα ίδια.

Τα προνήπια, ιδιαίτερα είναι τρομοκρατημένα από τη συμπεριφορά του και συνήθως κλαίνε όταν τον βλέπουν να παίρνει τις τσάντες τους ή τα παγούρια τους ή τους μαρκαδόρους τους και να τους πετάει από το Α' επίπεδο της αίθουσας στο Β', φωνάζοντας δυνατά τα ονόματά τους. Δυστυχώς η αίθουσα του σχολείου μας έχει πέντε συνεχόμενα σκαλοπάτια που τη χωρίζουν σε δύο επίπεδα.

Τα παιδιά έχουν εκπαιδευτεί από μένα να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν αργά, χωρίς να σπρώχνει το ένα το άλλο σχηματίζοντας σειρά. Ο Γεράσιμος ανεβοκατεβαίνει πάντα τρέχοντας, με κίνδυνο να πέσει και να παρασύρει και άλλα παιδιά μαζί του, πράγμα που έχει συμβεί πολλές φορές ως τώρα.

Επίσης, πηδάει από το πάνω μέρος της σκάλας στο κάτω επίπεδο προτρέποντας και άλλα παιδιά να τον μιμηθούν.

Κατά τη διάρκεια του φαγητού τρώει περιφερόμενος δεξιά και αριστερά και πίνει το χυμό του τρέχοντας και αναστατώνει όλους τους άλλους, που κάθονται ήσυχα στα τραπέζια τους. Φεύγει από το σχολείο πάντοτε ιδρωμένος.

Πρόσφατα, παρουσία της μητέρας του πέρασε ένα ντέφι γύρω από το λαιμό του και πανικοβλημένος άρχισε να κλαίει και να βγάζει άναρθρες κραυγές, αφού το ντέφι είχε σφηνωθεί και δεν μπορούσε ούτε να το βγάλει ούτε να κουνήσει το κεφάλι του δεξιά ή αριστερά. Επικράτησε πανικός. Τα μεταλλικά στοιχεία που έχει μπορούσαν να κόψουν το λαιμό του και να γδάρουν το πρόσωπό του. Όταν τελικά βγάλαμε το ντέφι, όρμησε στη μητέρα του προσπαθώντας να την δαγκώσει στο πρόσωπο σφίγγοντας με δύναμη το λαιμό της με τα χέρια του. Από τότε απέσυρα όλα τα μουσικά όργανα από την τάξη.

Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες λοιπόν, που έχω κάνει για να συνετίσω τον Γεράσιμο και παρά τις συνεχείς υποδείξεις μου προς αυτόν για σωστή συμπεριφορά ή έστω στοιχειώδη, δεν έχω καμία απολύτως ανταπόκριση ως τώρα.

Οι προσπάθειες δε αυτές, που διαρκούν πολύ και επαναλαμβάνονται καθημερινά, αποβαίνουν σε βάρος της ομαλής ροής του προγράμματος, αφού όλη αυτή την ώρα που ασχολούμαι με τον Γεράσιμο δεν γίνεται μάθημα.

Ανησυχώ πάρα πολύ για την ασφάλειά του όπως και για την ασφάλεια -σωματική και ψυχική – των υπολοίπων παιδιών.